

ten er, og hvis jeg husker, hvad halvdelen af diskontoen, som man forrenter efter i dag, er, så betyder det sådan set, at forrentningen bliver lidt højere, end den er i dag. Så derfor mener jeg, at fru Gudrun Laub også på det punkt har misforstået, hvad det går ud på.

Så vil jeg i øvrigt gerne give Socialdemokratiets principielle tilslutning til forslaget. Det er faktisk meget i forlængelse af det, der også er indeholdt i den skattereform, som Socialdemokratiet har fremsat, og som vi har haft meget lange diskussioner om her tidligere i dag i forhold til ejendomsværdiskatten, hvor vi, hvad angår den rabatordning, der i dag er for pensionister, der har lave indkomster, også fjerner aldersgrænsen og siger, at man bør have de samme vilkår uanset alder, fordi det ikke er alderen, der er afgørende. Det, der er afgørende, er den økonomiske situation.

Derfor må jeg også sige til fru Gudrun Laub, når hun siger, at man her fra SF's side vil ramme meget svage pensionister, at så mener jeg ikke, man har forstået forslaget. For med forslaget, som det ligger her fra SF, vil enlige pensionister mindst skulle have 100.000 kr. ved siden af deres folkepension, og – uden at jeg vil hænge op på kroner og øre sådan ned i den sidste decimal – så er det, så vidt jeg kan se, for ægtepar dem, der har mindst 200.000 kr. ud over folkepensionen. Så derfor mener jeg ikke, nogen af de påstande, der har været ført frem her, er rigtige.

Derimod tror jeg, vi skal lade være med at overdrive, hvad det her betyder for unge. Det er en anden problemstilling, end det er i forhold til det forslag, vi har omkring rabatten på ejendomsværdiskatten for folk, der ikke er pensionister, som har lave indkomster, fordi den jo indefryses. Og der er et vilkår for, at man kan indefryse, at der skal være friværdi til det, og der er nok mange 25-årige, som ikke har friværdien.

Man skal også tænke igennem, at hvis man indefryser som 25-årig, i hvert fald hvis man beholder sin ejendom, til man, om jeg så må sige, skal bæres derfra, skal man huske på, at selv med en lav rente akkumulerer det meget, hvis det så også hvert eneste år skal forhøjes med ejendomsskatten.

Men principielt vil vi gerne give vores tilslutning til forslagets indhold i de videre drøftelser. Vi vil også mene, at vi skal se lidt nøjere på konsekvenserne af beløbsgrænserne, som SF her har foreslået. Vi synes måske i modsætning til visse andre, at de er forholdsvis høje.

Lad mig slutte af med at sige, at det er vigtigt, når vi ser på de her ordninger, at vi husker på, at der faktisk er sket et skred i adfærden helt uden nogen lovændring. Vi skal ikke ret mange år tilbage, hvor næsten den sidste udvej, pensionister ville gribe til, var at indefryse deres egne skatter – jeg har selv haft kampen med min egen mor – hvorimod det i dag jo er sådan, at der faktisk er kommuner, der beretter om, at folk med ganske høje indkomster, som ikke har behov for lånet, siger, at de kan bruge lånet her, som er billigere, end hvis man skulle hente lånet på anden vis. Man kan endda anbringe dem og få en forrentning, der er højere end det, man betaler her, og det har aldrig været meningen.

Kl. 17.45

Derfor betragter jeg sådan set mere det, der lægges op til her med beløbsgrænser, som at man har et behov for at lave en justering, som ikke var nødvendig for år tilbage, fordi det kun var folk, der havde det økonomiske behov, der overhovedet overvejede at indefryse.

Så jeg tror, der er en række oplysninger, vi skal have frem under udvalgsarbejdet. Der er en række ting, vi skal have belyst, men vi er som sagt enige i, at der er grundlag for at fortsætte en principiel diskussion.

Vi mener, at med den meget, meget trængte situation, kommunerne er i, er det ikke acceptabelt eller hensigtsmæssigt, at folk, der har meget høje indkomster, som ikke har behov for et sådant billigt lån, skal fjerne den likviditet, som kommunerne har.

Men vi vil fastholde, at pensionister – og vi er helt åbne også for ikkepensionister, der har et behov – skal have den her mulighed også fremover.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Jeg vil spørge hr. Ole Stavad, om man med svage pensionister og svage personer, som man gerne vil tage særligt hensyn til, da kun tænker på økonomi.

Men når hr. Ole Stavad så blander sin egen mor ind i det, må jeg så sige, at det jo ikke er alle, der er så heldige at have en søn, der er sparekasseseuddannet og tidligere skatteminister. Og der er jo altså pensionister, som simpelt hen har behov for den tryghed, der ligger i, at de ikke behøver at skulle til at tænke på en flytning eller lånoptagning, men stille og roligt kan blive boende i den bolig, som de nu har og er glade for.